

Hangulat Romániában.

Beszélgetés a „Wiener Tageblatt“-nak Bukarestből visszatért munkatársával.

A „Zemplén“ tudósítójától.

Szendről átkelő, szept. 20.

szempontjából szövetségbe léphettek volna. Aki a Tokaj-Hegyalja viszonyait s a hegyaljai szőlősgazda pszichéjét ismeri, ebben nekünk ad igazat. Miként képzelik a tokajiak a Hegyalja különböző helyein felállítandó üzemeket Tokajból dirigálni? Azt hiszik, hogy az alakuló gyűlésen megjelent 50-60 ember nem is egyhangú szavazatával Tokajt a Hegyalja székhelyévé avatták? Csalódnak: életre keltek szunnyadó ellenszenvet, felkeltették a tokaj-hegyaljai községek rivalitását, magát a célt — fél hosszú időre — eltemették csak. A Tokaj székhellyel megalakult törkölyfőző szövetségben jól fogja érezni magát Tokaj, Tarcal és Bodrogkeresztúr, de a közép és felső Hegyalja nem megy bele. De nem fog bele menni Mád, Tállya, Abaujszántó sem. A Tokaj-Hegyalja bármely községe tartja magát annyira, mint Tokaj s mindegyik elég erős, elég intelligens arra, hogy magában is megállja a helyét. Ezt meg kellett volna gondolniok a szervezkedést előkészítő uraknak is. Amint a dolgot most megcsinálták, az kevesebb a semminél, vagy legalább is maradandó értékkel birni aligha fog.

Kozreadtuk a felszólalást, mint egy szőlőnagybirtokos véleményét. Azonban nem mindenben osztjuk a cikkirő álláspontját. Semmi nehézséget nem látunk abban, hogy a törkölyfőző szövezeteket egységes vezetés alatt az egész Hegyalja tömörülésével szerveztessék. Sőt feltétlenül azt válnak, hogy a különböző helyeken szervezendő kisebb szövezetek között nem sikerülne kartellit létesíteni, hanem csak azt érnék el velük, hogy egymás ellen csinálnának konkurenciát és rontanák egymás árait. Törkölyfőző szövezeteket csak egyet szabad létesíteni a Hegyalján, ha azt akarjuk, hogy az egész Hegyalja szőlőbirtokosainak érdekeit egyformán védjük meg. És ennek a szövezetnek a székhelye csak Sátorajauhely lehet, amellyel sem kereskedelmi, sem egyéb szempontból nem veheti fel a versenyt a Hegyalja egyetlen községe sem.

A VILÁGHÁBORU.

A sajtóiroda hiteles távirati jelentése.

Ellentámadásba mentünk át Swiniuchynál.

Budapest, szept. 22.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti: **Keleti hadszíntér:**

Románia elleni harcra: Nem volt különösebb esemény. Károly főherceg harcra: A Kárpátokban tegnap az oroszok támadási tevékenysége valamivel csökkent. Dornawatrától északra, a lucsinai menteleptől délnyugatra és Ludowa vidékén ellenséges előretöréseket visszavertünk. Bisztrycevtől délre a tegnapelőtt visszafoglalt Smotrecz-magaslatot újra elvesztettük. Másikülben nincs nevezetesebb esemény.

Lipót bajor herceg harcra: Böhme-Ermolli vezérezredes hadseregénél az ágyuharc erősödött. Swiniuchytól keletre ellentámadásaink ellen az ellenség új oszlopokat dobott, de mindent visszavertük őket.

Olasz hadszíntér.

Nincs különösebb esemény.

Höfer altábornagy, a vezérkar főnökének helyettese,

Milyen kegyetlen ironiája a sorsnak: Hull Péter, bukaresti újságíró, kitől már egy ízben a „Zemplén“-nek is küldöttem tudósítást, kénytelen Romániából örökre menekülni. Miat 18 éves fiatalember ezelőtt 30 esztendővel Bécsből költözött át Bukarestbe s osztrák származára, dacára román földön telepedett meg s alapított családot. Az első naptól kezdve újságírásból élt, de hosszú 30 esztendő leforgása alatt elfelejtette, vagy nem akarta a román honosságot megszerzeni, ami miatt kénytelen most a román fővárosból titokban, örökre elköltözni. Különben ez a honossági megszerzés talán akadályokba is ütközött volna, mert a ravasz Románia nagyon jól tudta, hogy Hull Péter osztrák, a bécsi lapokkal s egyéb számottevő körökkel élénk összeköttetést tart fenn, melyet Románia hátrányára is felhasználhatna.

— Mit fog most csinálni? — Kérdeztem tőle, mikor átestünk a nem várt viszontlátás első percein.

— Nagyon egyszerű — felelt mosolyogva — a Wiener Tageblattnak több mint 25 éve voltam tudósítója, ahol ismerik tollamat. Már a háboru elején elhatároztam, hogy végleg Bécsbe megyek s köztünk akkor olyan megállapodás jött létre, hogy bármely órában mehetek, mint belmunkatárst alkalmazni fognak. Most tehát sürgönyöztem s Bécsben már várnak is reám. Sohase estem kétségbe, most legkevésbé!

Arra a kérdésemre, hogy milyen volt a hangulat Romániában a háboru előtti napokban, a következőket mondta:

— Én, ki minden román politikai körben otthon voltam, ki minden vezető férfit személyesen ismertem, ép csak annyi idővel tudtam meg ebből a hadüzenet, amennyi idő elég volt nekikülsemre. Bámulni tudtam s szinte érthetetlen előttem, miképpen tudta ezt a román kormány az utolsó pillanatig titkolni. Mink, újságírók csak annyit tudtunk, hogy pár nap mulva Románia is aktív szerepbe lép; de kinek az oldalán, arról halvány sejtelmünk sem volt. Ugy a vidéki, mint a fővárosi sajtó nagyon meg volt szorítva. A vidéki lapoknak politikáról egyáltalában nem volt szabad tárgyalni. A fővárosi ezt ugyan megtehetette, de annyi bajba ütközött utóbb, hogy lemondott róla. A háboru eseményeit csak rövid és száraz kivonatokban szabad volt közölni. A népek mindez alig tűnhetett fel, mert fokozatosan léptünk erre a pontra. Ellenben a kormányparti lapok, nyilván felsőbb utasításra, nagyon jól fizették a semlegesség mellett szóló cikkeket. Így a Moldova című lap az utolsó percre szidta az oroszot, mert Románia integritását megsértve, betört az országba, a Bukaresti Tageblatt pedig a szerbek felett énekelt halotti indulót. Gondja volt rá Romániának, hogy ezek a lapok később hozzánk is eljussanak, ami sikerült is, mert pl. a Moldova Budapestre és Bécsbe is eljutott. Ez a legutolsó pillanatig így maradt.

A közhangulat Romániában szintén nagyon kitűnő volt. Arra még a nép sem számított, hogy Ausztria-Magyarország ellen törjön ki a háboru, mert ép a bukaresti magyarokkal bántak a legudvariasabban. Példa erre különben a román királynő magatartása, ki Czernin gróf osztrák-magyar követet és feleségét meghívta reggelire és ebédre, ami másikkülben elég ritkaságba megy.

A hivatalos hadüzenet előtt né-

hány órával még a nyilvános helyek: kávéházak, vendéglők stb. is a legcsendesebbek voltak. Olyan élet folyt itt, mint máskor a hétköznapi csendes időkben. Semmi jel sem mutatott arra, hogy a következő 24 óra alatt Románia már háborus ellenfél lesz. Pedig ekkor a hadsereg már készen volt. A kaszárnyák tömve voltak katonasággal, minden munició, élelmiszer bepakolva, kocsikra rakva a kaszárnyák udvarán várt. Nekünk az utolsó napon feltűnt, hogy a városban katonákat sehol sem látni. Akkor tudtuk csak meg, hogy a kaszárnyát nem volt szabad senkinek elhagyni. De amikor a fejlemények ideértek, a romániai idegenek között mozgolódás volt észlelhető. Aki tehetett, feltűnés nélkül vonatra ült és elmenekült, mert bár nem tudtak semmit biztosan, azt azonban mindnyájan érezték, hogy valami uszik a levegőben, mely minden pillanatban felrobbanhat...

Dinyés Árpád.

Ujból kezdődik a komédia a városházán.

Vallási köpenybe bujtatott kortesérdék.

— szept. 23

Azt hittük, hogy a polgármesteri székből beállott változással a képviselőtestületen is erőt vesz a józanabb belátás és az azelőtti heccek a város érdekében való szorgos együttműködés fogja felváltani. A képviselőtestület néhány hónapi működése csak megerősített minket ebben ebben a hitünkben.

Sajnos, a tények alaposan ránk cáfoltak. A leányzó nem halt meg, csak szunnyadt. A képviselőtestületben nem veszték ki a régi, a közérdekeire veszélyes hajlamok, csak alkalom nem volt még rá, hogy kitörjenek. A tegnapi nap bebizonyította, hogy vannak még városatyák ma is, akik a kortesérdékeket fölébe helyezik a város legfontosabb érdekeinek és hajlandók kortesérdékekre a jámbor vallásosság köpenyét is felhasználni.

De beszéljenek a tények. A h. polgármester egyhány a város anyagi érdekeit is érzékenyen érintő fontos ügy letárgyalására péntek délutánra közgyűlésre hívta össze a képviselőtestületet. A tárgyalás megkezdése előtt azonban felállott Reichard Salamon dr. képviselőtestületi tag és indítványt tett a közgyűlés elhalasztása iránt. Indítványát azzal okolta meg, hogy szombat előestéje lévén, a képviselőtestület zsidó vallásu tagjai nem jöhettek el a közgyűlésre, már pedig nem szabad akkor közgyűlést tartani, amikor azon a képviselőtestületi tagok jelentékeny része vallási szempontból nem vehet részt. A közgyűlés szótöbbséggel elfogadta az indítványt.

Ennyi történt a közgyűlésen. És ha megállanának a dr. Reichard Salamon érvei, egyetlen szóval sem emelnénk a történetek ellen kifogást. Mindig az volt az elvünk, hogy mindenki vallási érzelmeit tisztelőben kell tartanunk, de ezuttal erről szó sincs. A szombat most csak este fél 7 órakor következik be és így 2 és fél óra állott a képviselőtestület rendelkezésére, hogy, a napirendre tűzött egynehány tárgyat letárgyalassa. Ez az indoklás csak kifogás volt. Az igazi ok, amiért a közgyűlést elhalasztották az, hogy dr. Reichard Salamon

pártja nem érezte magát elég erősnek arra, hogy az ügyészi teendőket saját jelöltjét bizassa meg.

Ez volt az igazi oka az indítvány megtételének. És ez a város érdekei szempontjából nagyon szomorú, mert a kortesérdékek újból taulyát akarnak verni a város közgyűlési termében. Ezuttal sikerült a furfangosan kiesztük, mert a képviselőtestületet vártlanul érte az indítvány és ideje sem volt senkinek arra, hogy az indítvány hátmegett, titkos céljait kutassa.

Hisszük azonban, hogy jövőben óvatosabb lesz a képviselőtestület és nem fog felülni hasonló, a város érdekeit mélyen érintő furfangos indítványoknak.

Teremtsünk véglegesen rendet a piacon.

Szabályozták a kenyérrárusítást.

— szept. 23.

Nincs liszt, nincs kenyér. Folyton ezt a panaszt hallani, akár hová megy az ember. Pedig dehogyan nincs. Van liszt is, van kenyér is, de lelketlen spekulánsok tartják a kezükben, akik — nem törődve kormányrendeletekkel, hatósági intézkedésekkel — maximális áron jóval felül, ami szegény ember megfizetni nem képes, bocsájtják azt áruba.

Csak végig kell nézni a péksületeken és piacon. Láthatjuk, hogy van kenyér. Még pedig finom tézsa lisztből sültt fehér kenyér van, de olyan drágán árusítják, hogy csak azok juthatnak hozzá, akiknek odahaza a pénzeszekrényük ezekkel van tele. Igaz ugyan, hogy maximálták nálunk is a kenyér kilónkénti árát. Ezt azonban úgy játszották ki a pékek, hogy csak fehér kenyert sütöttek, amelynek az ára nem volt maximálva és ezt darab számra jó drága áron bocsátották áruba.

Schmidt Lajos rendőrkapitány, hogy ezt a botrányos visszaélést megszüntesse, most újból maximálta a kenyérrárat — ezuttal természetesen a fehér kenyérét is — és elrendelte, hogy a kenyér csak súly szerint bocsátható áruba.

Az erre vonatkozó rendelet a következő:

Addig is, míg a pékek által előállítandó kenyéreműek ára hatóságilag maximáltatni fog, egy kg. fehér kenyér hatósági árát nagyban 72 fillérben, kicsinyben 76 fillérben; félbarna kenyér árát nagyban 50 fillérben, kicsinyben 58 fillérben állapítom meg és a péksütemények, illetőleg bármilyen kenyérnek (vekininek) darab számra való elárúsítását megtiltom és figyelmeztetem a pékeket, hogy a viszontelárusítónak is csak súlyban adható el a kenyér, akik azt a közönségnek szintén csakis súly szerint mérve árusíthatják.

A fent kitett hatósági árak minden péksületben és elárúsító helyen kifüggesztve tartandók.

Aki ezen rendelkezést megszegi, illetőleg magasabb árban árusít, az 5660/1914. M. E. számú rendelet értelmében 2 hónapi elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel fog büntettetni.

A kenyér árusítást tehát szabályozták. És hiszük, hogy az eddigi visszaéléseknek véget fog szakítani a rendőrség azzal, hogy szigorúan ellenőrzi majd a rendőrkapitány rendelkezésnek betartását. De ezzel még mindig nincs megoldva az egész piaci helyzet. Sok, nagyon sok intézkedésre van még szükség, hogy a piacon rendezett állapotok legyenek. Így első sorban erőlyes rendszabályokkal kell véget vetni a kofák elővásárlásainak, amely újból hatalmas erővel dühöng.

Egy időben már erőlyesen látott hozzá a rendőrség — a csendőrség segítségével, — hogy gátat vessen a kofák garázdálkodásainak, amelynek

volt is valami ereben ellanyhult a se és a kofák újt dalkodnak.

Legbotrányosban a halpiacon uszort csinálnak kiló ponty ára 5 sággal potom árc halat a halászok tudnák is érteni sehogysem tudnák a kis árdiferenciát állott elő, sehogy árának 1 kor. 20 való emelkedését

A legtisztább szemben. És a látta szükségét, deket a halásus védje. Pedig ma élelmiszernek hi előrendű élelmiforgalombahozat szerint is csak mellett történhe

Hisszük az Lajos rendőrke egész piacon re megvédi a közölan visszaélései

Péntekre

Legujabb

Valamenny között talán leg Weiner István írónak: Vasárnap e kabaré dala ezt a nótát a mert valamenny selve van benne mos muzsikájá a szövege:

Vasárnap Hétfőn A keddi Egy hon És szerd Csütörtök Péntekre És szom Akik me Éljen a

Ebből a konfliktus, me remltelenség tulkapása és b észjárása idéz történt. — A gyar tisztjeit és a magyar jó estét akar az észeki Roy borozni s né tak hallani. nekar „hangy egyike magá nbt és szolt, a bakamát. nekar hozzá. jökedvüen é rokat.

És most dia. — Ami hoz értek: A felugrott a t rendőrkapitá re, hogy tilt zsikáltatásá sen letették tek ámulva és miért tör odament a variasan me sának okát. rendőrkapitá gyon jól tu hogy 6, min huzatják a nyolki akar tés tört ki zsika azon mert a szar tány így é óráról tizen karnak ped kell mutat pel rajta sz

ber 23.
 g erősnök
 kkel saját
 indítvány
 os érdekei
 oru, mert a
 akarnak
 termében.
 an kieszt
 etet várat
 ideje sem
 indítvány
 utassa.
 y jövőben
 testület és
 város ér-
 gos indit-

piacón.

árusítást.

— szept. 23.
 yér. Foly-
 akár hová
 hogy nincs,
 s, de lelket,
 kezükben,
 ményrende-
 désekkel —
 felül, amit
 nem képes,

ti a péküzle-
 k, hogy van
 tézta liszt-
 an, de olyan
 ak azok jut-
 haza a pénz-
 a tele. Igaz
 nálunk is a
 zt azonban
 k, hogy csak
 amelynek az
 és ezt darab
 tották áruba.
 dörkapitány,
 zaélést meg-
 máximalta a
 ermészetesen
 s elrendelte,
 szerint bo-

rendelet a

tek által elő-
 k ára ható-
 og, egy kg.
 arát nagyban
 76 fillérben;
 nagyban 56
 58 fillérben
 sütemények,
 yérnek (veck-
 aló elárusítá-
 elmeztetem a
 ontelárusítók-
 adható ei a
 nségnek szín-
 mérvé áru-

gi árak min-
 rusító helyen

ést megszegi,
 ban árusít, az
 amu rendelet
 elzárással és
 6 pénzbünte-

tehát szabá-
 gy az eddigi
 g szakítani a
 gszoruan ellen-
 any rendeleté-
 még mindig
 z piaci hely-
 intézkedésre

a piacon ren-
 ek. Így első
 ályokkal kell
 vásárlásainak,
 rővel dühöng.
 élyesen látott
 a csendőrség
 átat vesen a
 ak, amelynek

September 23.

is valami eredménye. Utóbbi idő-
 a rendőrség ellenőrzé-
 kofák újból szabadon garáz-
 zolnak.

Legtöbbszörös állapotok azon-
 a halpiacón vannak. Valóságos
 csinalnak a halárusítók. Egy
 ponty ára 5 korona, holott való-
 a halászköztől. Ha mindent meg-
 a halászköztől. Ha mindent meg-
 a halászköztől. Ha mindent meg-
 a halászköztől. Ha mindent meg-

A legutóbbi uzsorával állunk
 a rendőrség még nem
 a közönség ér-
 a halárusítók szemben meg-
 Pedig ma, amikor mindenféle
 a halárusítók szemben meg-
 a halárusítók szemben meg-

Hisszük azonban, hogy Schmidt
 rendőrkapitány rövidesen az
 piacón rendet fog teremteni és
 a közönséget a kofák hallat-
 visszaéléseivel szemben.

Péntekre jut a szanitéc*

Legújabb cenzura Eszéken.

— szept. 23.

Valamennyi magyar katonanóta
 talán legnagyobb népszerűsége
 Weiner Istvánnak, az ismert kabaré
 kabaré dala lett. Nagyon szeretik
 a nótát a katonák, lehet azért,
 valamennyi fegyvernem képvisé-
 van benne, lehet, hogy a dala-
 muszikájáért. A dalnak következ-
 a szövege:

Vasárnap várom a bakámat,
 Hétfőn egy tüzért várok én,
 A keddi napot
 Egy honvédnak adom,
 És szerdán jön a trén.
 Csütörtökön jön a vörös ördög,
 Péntekre jut a szanitéc,
 És szombatra maradnak,
 Akik még hátra vannak.
 Ejjen a hadsereg, a sok vitéz!

Ebből a nótából most komoly
 konfliktus, magyar sérelem lett. A tü-
 relmetlenség és egy rendőrkapitány
 alkalmatlansága és bohózatba illő, kacagtató
 beszédje idézte elő. Az eset Eszéken
 történt. — Az észéki háziezred ma-
 gyar tisztjeit a harcra oszlották be
 és a magyar tisztek elébb még egy
 esetet akartak csinálni és elmentek
 észéki Royal-szállóba. Hozzáfogtak
 a szállóba néhány magyar nótát akar-
 tak hallani. A szállóban csak női ze-
 lőzők, „hangversenyző” és a tisztek
 egyiké magához intette a karmester-
 t és azt, hogy a Vasárnap várom
 a bakámat... c dalt huzzák. A ze-
 lőzők hozzá is fogott, a tisztek pedig
 dühösen énekeltek a dallamos so-
 kókat.

És most kezdődik a tragikomé-
 dia. — Amikor a tisztek ehhez a sor-
 tól értek: *Péntekre jut a szanitéc*,
 a rendőrkapitány teremben az épp jelen volt
 rendőrkapitány és rivált a pincérnő-
 re, hogy tiltsa el a nótá további mu-
 zikálását. A cseh nők engedelm-
 esen letették a vonót. A magyar tisz-
 tek amulva néztek körül, mi történt
 és miért történt? Az egyik főhadnagy
 azonnal a rendőrkapitányhoz és ud-
 variasan megkérdezte a nóta betiltá-
 sának okát. Hosszas hebegés után a
 rendőrkapitány bevallotta, hogy na-
 gyon jól tudja, hogy a tisztek tudják,
 hogy ő, mint szanitéc szolgált és azért
 tiltják a nótát, mert őt csak gu-
 nyolni akarják vele. Falrengető neve-
 tés tört ki erre a naivitásra. A mu-
 zika azonban mégse szűnt többé,
 mert a szanitéc, illetve a rendőrkapi-
 tány így akarja. Sőt a zárórát egy
 óráról tízenkettőre tette, a női zene-
 kar pedig mindennap előzőleg be-
 mutatni a műsorát, nem-e szere-
 pel rajta szanitéc nóta.

Ez a legújabb cenzura Eszéken.
 — Beszélünk azonban, hogy pár nap óta,
 amikor az észéki bakák a gyakorló-
 tőre mennek, mindig a Weiner István
 nótáját énekelik. S tisztán véletlen,
 hogy a rendőrség elé érve a bakák ép
 ott tartanak mindig, hogy Péntekre
 jut a szanitéc... Azóta persze nin-
 csenek nyitva a rendőrség ablakai.

Dinnyés Árpád.

HIREK.

Gróf Széchenyi Ernőné neve
 mindannyiszor tollhegy alá
 kívánczok valahányszor jótékony-
 ságról, emberbaráti mozgalmakról
 kell beszámolnunk. Pedig nem szí-
 vesen tesszük ezt, mert mindannyi-
 szor magunkra vonjuk a nemeslelkű
 grófnő neheztelését. Nem szereti a
 nyilvánosságot. Minden idejét esen-
 des, zajtalan munkában tölti el és
 valósággal irtózik a nyilvános el-
 ismeréstől. Pedig nagyon gyakran
 megesik, hogy foglalkoznunk kell
 vele, bármennyire is magunkra sze-
 retnők erőszakolni a hallgatást.
 Ilyen a mostani alkalom is, amikor
 arról kell adnunk, hogy Ófelsé-
 ge a király gróf Széchenyi Er-
 nőné a háboruban szerzett érde-
 meiéért a vitézségi érem szalagján
 viselendő koronás arany érdemke-
 reszttel tüntette ki. Mici néne tehát
 ismét szerepel a nyilvánosság előtt,
 ezúttal Ófelsége, a mi legfőbb had-
 urunk akaratából. Lehet, ha előre
 tudott volna a nemes grófnő e ki-
 tüntetéséről, ez ellen is tiltakozott
 volna. De most nem kérdezték meg,
 szabad e vele nyilvánosan foglal-
 kozni. Mici néne érdemeit, nagy-
 soha meg nem hálálható érdemeit
 szerzett a hadviselés terén és
 ezért kijárt neki ez a legfelsőbb
 kitüntetés. És kijár neki a mi soha
 el nem muló csodálatunk és hála-
 nk is, — ha még úgy is haragszik érte.

— Gyűjtésünk az erdélyi menek-
 ülték részére. Szerkesztőségünkhez
 újabban a következő adomány érke-
 zett az erdélyi menekültek támoga-
 tására:
 Hodossy Kiss Erna 6 kor. —
 Eddigi gyűjtésünk: 677 kor. 50 fil.

— Katonai kitüntetés. Ófelsége
 legfelsőbb elismerésben részesítette
 az ellenség szemében tanúsított vi-
 téz magatartásáért Kapás László 10 ik
 honvéd gyalogezredbeii hadnagyot.

— A főispán kitüntetése. A m.
 kir. pénzügyminiszter az 1914. évben
 kitört világháború dicsőséges megvív-
 hatása érdekében kibocsátott magyar
 állami hadikölesönök sikerének elő-
 mozditása körül szerzett érdem elis-
 meréséül Ó cs. és apostoli királyi Fel-
 merésének legfelsőbb elhatározásával
 nyert felhatalmazása alapján Szinyei
 Merse István, Zemplénvármegye fő-
 ispánja részére elismerő oklevelet állí-
 tott ki.

— Br. Kazy József katonai ki-
 tüntetése. Ófelsége elrendelte, hogy
 br. Kazy József v. b. t. t., földmü-
 velésügyi államtitkárnak, egy hadse-
 reg hadtápparancsnokságánál beosz-
 tott szolgálaton kívüli viszonybeli ör-
 nagynak legfelsőbb elismerése tudtul
 adassék.

— Adjunk cipőt az erdélyi me-
 nekülteknek. *Mattyasovszky* Kálmán,
 az erdélyi menekültek ellátását vezető
 tb. főszolgabíró a következők közlésére
 kérte lapunkat:

„A belügyminiszter ur Zemplén-
 vármegye főispánjához intézett ren-
 deletével közölte, hogy az erdélyi
 menekültek — különösen gyermekei-

ket — a nagy drágaság és a beszer-
 zés nehézségei miatt cipővel ellátni
 képtelenek. — E bajokon segitendő, a
 főispán ur ómega felhívta Sátoralja-
 ujhely r. t. város polgármesterét és
 az összes járáások főszolgabírát, mi-
 szerint hatóságuk területén indítsanak
 társadalmi mozgalmat az iránt, hogy
 a közönség nélkülözhetővé vált láb-
 belét a menekültek között való szét-
 osztás végett a hatóságoknak szol-
 gáltassák be. — Budapest székesfő-
 város társadalmi ez irányban már
 nagy tevékenységet fejt ki, sőt köz-
 jótékonyági uton összegyűlt pénzek-
 ből szerzi be a menekültek lábbeli
 szükségletét. — Családi tüzhelyüktől
 megfosztott véreink anyagi helyzeté-
 nek könnyítése érdekében ez uton
 kérem fel a vármegye társadalmát,
 miszerint követve fővárosunk nemes
 példáját, e hazafias emberbaráti cél
 érdekében minél szélesebb körben in-
 ditson mozgalmat és igyekezzék lehe-
 tővé tenni, hogy menekültjeink a szük-
 séges lábbelivel ellátva, biztosítva le-
 gyenek a tél hidege ellen.”

— Lesz már dohány. Örömhirt
 hoz egy Bernben keltezett távirati
 jelentés. A dohány-, szivar- és ciga-
 retta inség most már hamarosan vé-
 get ér. A trafikok beszédetik a kis
 táblákat, amelyek jelzik, hogy „Tra-
 fik nincs”, vagy „Semmitéle dohány-
 és szivarárú nem kapható”. Közéleg
 a boldog korszak, hogy a trafikban
 nemcsak bélyeget, borítékot, szivar-
 szipkát és anizkszártyát, hanem tra-
 fikot is lehet majd kapni. A jelentés,
 amely mindezen szép álmok közeli
 megvalósulását helyezi kilátásba, kö-
 vetkezőleg hangzik: Bern, szeptem-
 ber 19. A Temps jelentése szerint a
 bolgároknak Kavallában többek kö-
 zött 150 millió frank értékű dohány
 került kezükre. Ez már valami! Eb-
 ből a becses zsákmányból bizonyosan
 jut nekünk is. — Az általános inség
 közepette most már legalább van re-
 ményünk, hogy lesz dohány! Hogy
 mikor, — no, az már egészen más
 kérdés.

— Cimbalom-oktatás. F. Werner
 Sári cimbalomtanárnő ez uton hozza
 az érdeklődők szives tudomására, hogy
 Erzsébet Királyné utca 18. szám alatt
 levő lakásán tanítványokat elfogad.

— Emberölés miatt a bíróság
 előtt. Kovács János szőlőpásztor halva
 találták 1914. április hó 7-én az un-
 gvári pincék közelében levő szőlőhe-
 gyen. — Csakhamar megindult a nyo-
 mozás, amely kiderítette, hogy a tet-
 tesek többen voltak. Rábóczy József
 csorvás vilyi lakos 1914. április hó
 6-án Ujhelybe jött, hogy Liptai hegy-
 bíróval pásztori alkalmaztatása céljá-
 ból tárgyaljon. A hegybíró nem ta-
 lált lakásán szert a várakozási időt
 a koresmában töltötte el. Sok kores-
 mában fordult meg, végül leittasodott,
 megfeledezett tulajdonképeni szán-
 dékáról s anélkül, hogy a hegybíró-
 nál újból eljárt volna, hazafele tar-
 tott a hoszulázi országuton. — Az
 ungváni pincék alatt találkozott Hut-
 kai József és Hutkai András ismerő-
 seivel, kiknél pálinka volt. Kölesönös
 üdvözlét után csendes beszélgetés köz-
 ben nekiláttak az ivásnak, majd a
 Hutka fiuk a pincék közt haladó Ko-
 vács Jánost fűttszóval megállították,
 magukhoz invitálták s négyesben foly-
 taták az idogálást. — Az ital rövi-
 desen mindannyiuknak fejébe szállt,
 a barátságos beszélgetésből csakha-
 mar kötekedés lett s Hutkai József
 néhány krajeárnyi követelését akarta
 megfizetni. — Hutka András
 Kovács Jánostól behajtani. — Hutka
 András trefásan mondotta testvére-
 nek, hogy hajtsa meg Kovácsot. Hut-
 ka József hajlott a szóra, felvett egy
 ökölnyi nagyságu követ s addig ütö-
 te a követ a fején Kovácsot, míg ez
 meg nem halt. — A részeg s minden

emberiérzésből kivetkőzött a tettesek
 a szegény pásztor megölése után hoz-
 zálatlak a kifosztásához. Egy pár
 csizmát, egy nikkelt zsebórát lánccal,
 egy 16-os lancaster fegyvert és 40 K.
 készpénzt raboltak el. A kir. törvény-
 szék szerdán tárgyalta a szándékos
 emberölés és rablás büntetésével ter-
 helt bűnösök ügyét. A főtárgyaláson
 egyedül Rábóczy József jelent meg,
 mert Hutka József orosz fogoly, Hut-
 ka András pedig a harcúterén van. —
 A megjelent vádlott tagadta, hogy ő
 előzetesen tudott volna valamit a ké-
 szülő bűntényről, vagy hogy ő ingó-
 kat eltulajdonított volna. Annyiban ér-
 zi bűnösnek magát, hogy elhallgatta
 a bűncselekményt. — Tekintettel arra,
 hogy két vádlott nem volt a főtár-
 gyalásra megidézhető, a törvényszék
 ez ügy tárgyalását felfüggesztette. A
 vádlott tovább is vizsgálati fogság-
 ban marad.

— A dohánygyári Vörös Kereszt
 kórház részére érkezett természetbeni
 és pénzbeli adományok. Kovács Já-
 nosné 5 és fél liter tej, 1 és fél l. tej-
 föl, Király Józsefné 7 drb. tojás,
 Kiss Szabó Jánosné 5 tojás, herceg
 Windisch-Grätz Lajosné 1 nagy
 szarvas, dr. Szepessy Arnoldné 6 kg.
 alma, 5 l. bor, TóthAndrásné 11 to-
 jás, Toronyi Mihályné 1 pár csirke,
 1 kenyér, 4 l. tej, és 6 tojás, özv.
 Keresztessi Lajosné sütemény és szőlő-
 lő, Damjanovith Ágostonné 5 üveg ó
 bor, Ladomérszkyne szőlő és süte-
 mény, Guttmann Mórné 5 l. bor, sü-
 temény és piskóta, Vadász Irma sü-
 temény, dr. Chudovszky Mária egy
 nagy kosár alma, özv. Halasi Adolfné
 sütemény, dió és szilva, Karsa Gizi
 kalács, 2 üveg bor és 1 torta, Bényey
 Istvánné 65 db. káposztás béles,
 Emődi Lászlóné 100 alma, Meczner
 Béláné 100 sütemény, dr. Hornyay
 Béláné alma, Bernáth Aladárné 6 l.
 compót, Grünspanné gyömböcs, dr.
 Friedmann Arminné sütemény, Zettin
 Ignáczné forralt bor, dr. Oláh István-
 né 2 üveg szamorodni bor, Meczner
 Tiborné cigarettá, dr. Bajusz Ernőné
 1 doboz cigarettá és 1 doboz szivar,
 Márky Bertalané 1 kosár szőlő, Latka
 Jánosné 4 l. turó. — Felsőmagyar-
 országi Hirlap 4 kor. 60 f., Fayer
 Ferenc 100 kor., Maisz Dezsőné 5 kor.,
 egy beteg 2 kor., „Mágnás Miska”
 operett előadásából műkedvelők 200
 kor., N. N. 40 kor., Bényey István
 41 kor. 30 f., Schön Andor 10 kor.,
 Kincsesy Péter 80 kor., Steinhoffer-
 20 kor.,

— Nem titok már, hogy Kiss
 Károly és Tarsa bank részvénytársá-
 ság Budapest, Kossuth Lajos-utca 13.
 egy egész külön osztályt létesített a
 különféle kabalisztikus szerencse-sors-
 jegyek kezelésére. Bővebb felvilágo-
 sítást azonnal küld ingyen e kitűnő
 hírvétnék örvendő bankház, csak egy
 levelezőlapot kell neki írni.

— Az Est tudósítói a nagy ese-
 mények színhelyein. Magalapítása óta
 azt az elvet követte „Az Est”, hogy
 ha valahol nagyobb esemény adódott,
 kitűnő munkatársait nyomban a hely-
 színtre küldötte. Adorján Andor a had-
 üzenet utolsó pillanatáig Bukarestben
 teljesítette hivatását, már csak men-
 külvonaton érkezett haza; itt megírta
 cikkeit a román hadüzenet előzmé-
 nyeiről s nyomban Szófiába utazott.
 Onnan küldi tudósításait bolgár szö-
 vetségeseink harcúteri és diplomáciai
 eseményeiről. A Fényes László Erdélyt
 járja, hogy kitűnő tollal megírja
 hontalanná vált testvéreink megrázó
 sorsát. Kéri Pál a hadaink nyomában
 szintén a román harcúterén tartózkodik.
 Faragó Miklós pedig a délvidéki me-
 gyéket járja. A román háborúról te-
 hát csakugy mint eddig, minden vi-
 lágeseleményről Az Est az egész euró-
 pai sajtót megelőző híreket fog közölni.

Használjunk hadisegélybélyeget!

Főszerkesztő és laptulajdonos: **Ehler Gyula**
 Felelős szerkesztő: **Dr. Hellinger Ignác.**

„A magyar olaj- és zsiripari központ“ részvénytársaságtól

főbizományosságot vállaltam

jogosítva vagyok Sátoraljauhely város, sátoraljauhelyi, sárospataki, bodrogközi és gálszécsi járások területén tökmagot, napraforgómagot, vagyis minden másfajta olajmagot (len, gomborka, bükk, szőlő, dohány, mustár, mák és ricinus magvakat)

a megállapított legmagasabb árakon vásárolni,

mit a gazdaközönségnek és ügyfeleimnek ez uton hozok b. tudomására és kérem engem ajánlataikkal megkeresni.

GRÜNBAUM SIMON,
Sátoraljauhely,

a Hadi Termény-részvénytársaság bizományosa
és a „Magyar olaj- és zsiripar r.-t.“ főbizományosa.

Márvány, gránit, sianit labrodor
— és mindenféle homokkő —

SIREMLÉKEK

jutányosan és a legszebb kivitelben beszerezhetők

Siegelmann H. Wolf
sirkóraktárában

Sátoraljauhely, Meczner Gyula-u. 3. sz.
a Kispiacz mellett.

Erdőfa eladás.

A sárospataki erdőn 2—3 kilométernyi távolságra az állomástól 10 hold 50 éves tölgyerdő szabad kézből eladó.

Értekezni lehet **Szuhay Benedek** sajkókápolnai ref. lelkészszel (u. p. Sajószentpéter, Borsod megye.)

Sátoraljauhelyben levő
40—50 hordóra való kő-
poros pinczemet eladom.

Értekezhetni a tulajdonossal:

özv. Boronkay Györgyné

szül. Stépán Idával

Budapest, Üllői-ut 1. szám.

Eladó

Wiczmándy Ödönénél
(Buttka) legfinomabb csemege
fajalma, Arany Parmen és
Renette, kilója 1 korona.
Kiválóan válogatva 1 kor.
20 fillér. Vegyes finom
fajalmák kilója 80 fillér
Loco Bánócz v. á.

Vérszegénység, sápkór, idegesség és
gyomor bajok ellen legkiválóbb gyógyszer a

Tokaji china vasbor

mely valódi tokaji borból készül. Felnőttek
és gyermekeknek egyaránt, mint kiválóan
tápláló, erősítő, az emésztést elősegítő szer
a legjobban ajánlható.

— Egy üveg ára 3 korona. —

Kapható:

a „Szt.-Antal“ gyógyszerertárban
Sátoraljauhely, Széchényi-tér.

A „Hegyvidéki Árubboltok Részvénytár-
saság“ sátoraljauhelyi czég keres intelligens irodai

gyakornokot

kezdő fizetéssel.

Bizonyítvánnyal felszerelt kérvények személyesen
nyujtandók be a „HANGYA“ székházban levő irodánál.

Tulhalmozott készlet miatt

nyomópapirból lekerült 10—15 cm. nagy-
ságu, jegyzékpapirnak alkalmas szallag-
papirokat mig a készlet tart 1000 drb.-onként

— 40 fillérért árusítjuk. —

A „Zemplén“ könyvnyomdája.